

Hvem? TATJANA PATITZ

Hvorfor? FORDI EN AF 90ERNES SUPERMODELLER VISER FRANSK LINGERI I EN ALDER AF 44.

44, fin og forførende

Cindy, Christy, Naomi, Linda og Tatjana hed den lille klike af supermodeller, som i 1990 blev foreviget på forsiden af det britiske Vogue af den berømte fotograf, Peter Lindbergh. Da ex-Wham!-sangeren, George Michael så forsiden fik han pigerne på en catwalk i sin ikoniske video, »Freedom 90«, hvor de mimerede til sangteksten, mens han filmede dem og samtidig sikrede sin egen stjernestatus. Også Gianni Versaces flamboyante nouveau riche-stil blev synonym med de feterede supermodeller, som ikke steg ud af sengen for mindre end 10.000 dollar.

Mere end 160 forsider nåede den tyskfødte Tatjana Patitz at akkumulere. Men hvor hendes kolleger i årevis har været godt sladderstof i bladene, har der været mere stille om Patitz. I marts dukkede hun så op på catwalken under modeugen i Paris, og for kort tid siden afslørede det franske linge-firma, Chantelle, under et event i Berlin, at den nu 44-årige tysker er deres nye gallionsfigur. MS fik en passiar med Patitz i det historiske Hotel de Rome blandt blondebesatte bh'er og forførende bodystockings.

Det er efterhånden 25 år siden, du fik din første Vogue-forside. Nu har du lige signeret en stor kontrakt for et lingerifirma – er det ikke lidt af et spring fra de modehuse og parfumer, som du ellers har repræsenteret gennem årene?

»Jo, men i dag, hvor jeg er over 40, synes jeg faktisk, at det er naturligt at symbolisere en ægte kvinde, som accepterer sine former. Man taler meget om modeller, som virker uægte og som poserer i urealistiske sammenhænge. Med Chantelle kan jeg vise mig, som jeg er. Jeg kan godt lide den respekt over for kunden og generelt over for kvinder. Jeg er stolt over, at man har valgt mig.«

Hvad er det, du og dine gamle kolleger har, som gør, at I stadig får nogle af de største jobs?

»Da vi slog igennem, var det de gode gamle dage, hvor alle kendte hinanden. Vi var alle sammen forskellige i en tid, hvor flere lignede hinanden. Nu findes der hundredvis af modeller, som kun varer en enkelt sæson eller to. Når der stadig bud efter os, er det nok fordi, man generelt dyrker nostalgien i moden. Og så er det lettere for de fleste kvinder at identificere sig med en 44-årig end med en 16-årig.«

I var ligeså berømte som Hollywood-stjernerne. Hvordan var det at være en del af en så omtalt klike?

»Når man er midt i det, tænker man ikke over det. Det er først senere, når man kigger tilbage, at man indser, at det var noget specielt.«

Hvordan begyndte det hele?

»Da jeg var 16, blev jeg opdaget af en talentspejder i Skanör i Sverige, hvor jeg boede, fra jeg var syv år gammel. Året efter deltog jeg i Look of the Year-

konkurrencen. Jeg blev nummer 3 og fik en seks måneders kontrakt i Paris. Allerede da jeg kom derned, vidste jeg, at mit liv ville forandre sig totalt.«

Hvad er forskellen på modeverdenen dengang og nu?

»Det var meget mere glamourøst, og backstage under modeshowene var kaotisk og kunsterisk. Nu er det meget organiseret og struktureret. Det hele kører som en maskine. Omvendt lever modellerne i dag et mere almindeligt liv, og det er ingen forhindring at få børn. I den seneste tid ser jeg flere nye piger, som har noget ganske unikt. Jeg fortæller dem hver gang, at de skal blive ved og ikke give op, for de har den største chance for at klare sig.«

Hvem var din foretrukne fotograf?

»Peter Lindbergh for hans rå og kvindelige stil og den måde, han skildrede mig på. Jeg arbejdede meget med Herb Ritts, da han levede, og Bruce Weber. Philip Dixon er en ven og en fotograf, som jeg i dag holder meget af.«

Du har ikke været lige så eksponeret som dine kolleger. Betyder det, at du måske nu får din renæssance?

»Hvem ved? Jeg har aldrig været den, som har opsøgt pressen, og jeg har aldrig været særlig interesseret i moden, og derfor flyttede jeg allerede i 1988 fra New York til Californien, hvor jeg har en ranch. Jeg er ikke et bymenneske og jeg havde brug for natur omkring mig. Jeg ville have hunde, og syntes ikke, at det var fair at have dem i byen, og jeg ville have heste, og syntes at det var forkert, at de skulle stå i en stald dagen lang. Jeg har heller aldrig løbet efter modeshowene i de forskellige metropoler. I stedet har jeg forsøgt at vælge de ting, som interesserer mig mest.«

Du har arbejdet med nogle af de største designere og spillet med i nogle film. Hvad brænder du mest for?

»Hvaler og heste er min passion. Jeg er ved at producere en dokumentar om de amerikanske mustangheste, men den er meget svær at komme igennem med på de amerikanske tv-stationer. Der er i dag en vulgaritet, som præger medierne. De vil kun have realityprogrammer og folk har svært ved at koncentrere sig om noget i særlig lang tid. Hestene er en del af vores kultur og historie. De har båret os gennem krige, og de har været med til at bygge vores civilisation op, så de fortjener at blive behandlet med respekt. 21.000 lever på stepperne lige nu, mens hele 31.000 er samlet i internater og venter på deres videre skæbne. Det kan vi ikke være bekendt.«

Hvad er dit forhold til lingerie? Går du også med det til daglig, når du er ude med hestene?

»Ja, hver dag vælger jeg en bh som passer til mit tøj og til mit humør. Hvis en model giver mig en smuk silhuet, skaber det følelsen af en intim skønhed som også kan ses på mit ansigt. Når man bliver ældre og har fået børn, har man brug for lidt ekstra støtte. Det ville en 16-årig nok ikke tænke over.«

»DET ER LETERE FOR DE FLESTE KVINDER AT IDENTIFICERE SIG MED EN 44-ÅRIG END MED EN 16-ÅRIG«

